

Diplomová práce na téma

Vliv islámu a islámským skupin v oblasti Rohu Afriky na současnou etiopskou domácí a zahraniční politiku

autor: Petr Dvořák

posudek vedoucího práce

Diplomová práce s názvem *Vliv islámu a islámským skupin v oblasti Rohu Afriky na současnou etiopskou domácí a zahraniční politiku* se snaží „zaměřit na vztah islámu k politice jako takové a vedle toho zvláště na politický islám (islamismus) a jeho formy projevu ve vybraném politickém prostředí“ (s. 1-2). Autor dále v úvodu definuje jak teoretické vymezení práce, tak si pokládá výzkumné otázky, na něž se snaží hledat odpovědi, např. „Co je to národ a jaká je jeho podoba v případě Etiopie?; Kdo je skutečným aktérem národního zájmu v Etiopii?; Jaká je legitimita formování národního zájmu?; Jakou formou ovlivňuje islám domácí politiku a jak se podílí na formování národního zájmu?; Jak je islámem či islámskými skupinami ovlivněna etiopská zahraniční politika a realizace národního zájmu?“ (s. 5).

Práce je rozdělena do čtyř kapitol, z nichž první se na poměrně rozsáhlém prostoru věnuje teorii národního zájmu, na jejímž základě staví své bádání a závěry. Druhá kapitola představuje úvod do sociopolitických reálií Etiopie, třetí se zabývá politikou v současné Etiopii a závěrečná analyzuje etiopskou zahraniční politiku v souvislosti s hlavním tématem práce, tedy islámem.

Hned na úvod je třeba říci, že předložená DP trpí poměrně zásadními formálními problémy. Především z jazykového hlediska (po gramatické i stylistické stránce) se jedná o práci (abych tak řekl) nedotaženou. Z hlediska obsahového si autor dal zjevně záležet na co nejširší charakteristice historických, etnických a politických souvislostí a reálií, týkajících se Etiopie. Ocenit lze i autorovu snahu vyznačit tučnými písmeny či kurzívou důležité termíny, byť je jich možná až příliš. Na některých místech se autor dopouští určitých faktografických nepřesností (např. na str. 69: Derg nebyl od počátku v rukou Mengistu Haile Mariama, to až od roku 1977). Domnívám se též, že vyčerpávající sonda do ústavních a politických zvyklostí etiopského státu je dost možná nadbytečná a dala by se jistě nějakým rozumnějším způsobem zkrátit. Tím spíše, že k samotnému tématu, tedy islámu v Etiopii, se autor dostává vlastně až na straně 99! Ačkoliv si autor v závěru odpovídá na jím zvolené otázky, domnívám se, že v práci (pokud jsem to nepřehlédl) nezazněl důrazně jeden důležitý aspekt vztahu islámu a etiopské (zahraniční) politiky, a to jest snaha někdejšího premiéra Melese Zenawiho v 90. letech posílit partnerství s blízkými ropnými monarchiemi a zároveň utlumit nacionalistická hnutí v Etiopii i diaspoře. Jinými slovy wahhábismus se v Etiopii alespoň v počátcích šířil s vědomím a podporou Melese Zenawiho. Souhlasil bych s tvrzením, že islám je daleko ve větší míře tématem domácí politiky, než zahraniční.

I přes celou řadu především jazykových problémů oceňuji autorovu snahu a úsilí o zpracování takto komplexního tématu, autor vycházel z celé řady primárních a sekundárních zdrojů, nechybí žádné závažnější dílo k tématu, práce je obohacena i pojmoslovím. Mohlo však být učiněno daleko více.

V Plzni dne 28.12.2014

Doc. PhDr. Jan Záhořík, Ph.D.